



Cal Vicentó

Collbató

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de Dalt, 3
Emplaçament Al carrer de Dalt
Alçada: 387

Coordenades:

Latitud: 41.57033
Longitud: 1.82878
UTM Est (X): 402352
UTM Nord (Y): 4602735

Classificació

Número de fitxa 08069 - 95
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: PGOU 21/12/1984 (nucli històric)
Número inventari Sí; IPIC
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: 2529105DG0022N0001DR

Fitxes associades:

[Orgue de Collbató](#)
[El Casinet o Sala de Baix](#)

Autoria de la fitxa Assumpta Muset Pons

Descripció

Cal Vicentó és un edifici amb una superfície de 525 m² i un gran volum aprofitable gràcies a las cobertes que estan construïdes sobre encavallats de fusta. Els murs, bastits amb pedra i morter de calç, són molt sòlids. Els forjats del primer pis foren fets a base de voltes a la catalana, que van solventar el problema de les càrregues estructurals de l'edifici.

La coberta és a dues aigües, amb el carener paral·lel a la façana i canals de recollida de les aigües pluvials. L'edifici té planta baixa, on hi ha l'entrada principal i tres de secundàries (una d'elles moderna); un pis, on hi ha diversos balcons amb reixes de ferro forjat; i golfes, on es van obrir finestres més petites.

Observacions:

Des del 1991 és la seu del taller Blancafort Orgueners de Montserrat, 2002 (Autor i arxiu: Albert Blancafort).

Història

Aquesta casa pertanyia a ca l'Onclet de Collbató, que a començament del XX la va vendre al ferrer del poble: Vicenç Solà, que instal·là el taller a la planta baixa. Allà ferrava animals i forjava eines i reixes. Al primer pis hi havia la Sala de Dalt, un local d'esbarjo molt popular ocupat per la Societat Agrícola, que també tenia una coral. L'equipament fou remodelat pel nou propietari i inaugurat com a cafè teatre el setembre de 1928, amb diversos actes festius: balls, castell de focs... El diumenge a la tarda el ferrer, a més, tocava el piano perquè el jovent pogués ballar. També s'hi havia fet el ball de la festa Major. Va tancar les portes a mitjan segle XX i ara és la seu del taller Blancafort Orgueners de Montserrat.

Bibliografia

La Vanguardia Española, 13-9-1928, p. 17.
Laureà Solà, del Bruc (25-2-2011).

